

ANY I.

PALAMÓS 19 JUNY DE 1898.

N.º 18.

Don Francisco Xavier Bonet y Clara

POST MORTEM TUAM

Al malaguanyat Xavier.

¡Reneguém? Reneguém, oh sí, ¡malhaja tot lo del mon!

En va procura portar mon pensament á las cosas més hermosas y rialleras, tot es negre, tot plora, tot es trist, tot va de dol. Vull veure arbres que alegrin ma imaginació y sols veig salcers que extenen sas branças cap á terra com si volguessin enfonzarse en lo mateix lloch d' ahont han exit; vull sentir aucells que ab sos cants halaguín mas orelles y sols veig inmóvil, allá en los núvols, la silueta del au de rapinya, vull rebre en mon front l' alienada de la brisa que del bosch devalla perfumada, y sols sento envers meu lo terratrémol que mou l' huracá arrasant pobles y devastant campinyas. ¡Qu' es trist lo mon quan lo cor pert un de sos objectes!...

Aquellas flors que espontàneament nasqueren vora del riu, gronxantse sobre sas branças, y besantse las unas á las altres; las que ab sos perfums feren eixir de ta pensa esclats de sentiments y nuyoladas d' ideas; las que mil voltas nomenares per parlar dels teus amors; las que frescas, olorosas y bellas vejéres y contemplares, formáren lligadas unas ab otras, corona de recort que als peus del túmol y á la capsalera de ta caixa col-locadas foren. Y formaren la corona, frescas, olorosas y bellas com sempre, tal com tú las vejéres vora del riu, com si res hagués passat; la brisa que las besava arrencava d' ellas aromas que á autres sers feren sentir potser. Perdéren un admirador sense marcirse, perdéren un aymant sens desfullarse... ¡malhaja las flors!

Aquella brisa que mil voltas admiráres quan enjogassada acariciava 'ls teus cabells, traydora entrá á ta cambra y 't ferí de mort! malhaja mil voltas la brisa! Ella introduí en ton cos febre sobrehumana, no ja aquella febre d' art en que á voltas embolcallá ton cap, sinó febre de mort, que envenená ta sang y un á un aná descomponer els órgans de ta economía fins arribarte al cor. ¡Per 'lla ahont visquéres, per 'lla ahont sentíres, per 'lla moríres! ¡Y jo que 'm creya que de cor ja no 'n tenías! Jo sabía que 'l teu cor l' havías entregat á una dona y que ella te 'l havía robat ¡malhaja la lladral després d' esmicolartel. Més ja sé, ja sé, era un sol tros: lo tros més gran encara glatia en ton pit: era 'l tros de que 'n feres ofrena á ta mare, y las mares no roben á sos fills ¡qué han

de robar pobretas! ¡Benhajan sempre las mares!.... Lo tros més petitet era lo nostre, lo dels amichs, lo dels companys que ara 't plorém; nosaltres te 'l guardavam... ¡si que 'n tenías de cor! Dos trosos del teu valian més que 'ls cors sencers de molts altres homes, perque tú valias molt... ¡Y tot s' ha fos, tot ha de desaparecut, res de lo que fou es ja de la vida, tot es ja de la mort! ¡Malhaja 'l mon!

Més que dich are; no, tú no ets pas mort. Morir es aniquilarse, es desapareixer, es no deixar derrera d' un, rastre de la personalitat, y tú no ets pas mort. Carn com ta carn y sang com ta sang on la vida hi has deixat: ta familia ets tú. Pensaments com tots pensaments en lo mon hi quedan: los amichs som tú. D' ideas tevas, forsas n' hi restan: elles son ton cervell, ton cor, ta personalitat. En ta familia y en tots amichs tu encare vius. ¿Qué hi sá que per aquella dona no siga aixís, si per ella ja eras mort en vida! Ella estava fora de la lley natural; ella 't costá la vida; escribint ta venjansa, escribint ton primer article póstum «Confesió tòcita» t' arreplegá la brisa que 't portá á la tomba!...

Més per nosaltres, los que t' estimavam, encara ets víu; lluny de nostre costat, sí; pero apropi de nostres cors.

¡Quin mal varem cometre perquè aixís se 'ns enduhesin un amich! ¡Quina injustícia es aquesta! A tú potser la mort t' ha tret horas de patir, pero á nosaltres y á tots próxims que al teu costat sols goigs y alegrías hi teníam de trobar ¿perquè aquesta punyalada? ¡Malhaja 'l mon!

Adeu company y amich; no es pas aquest que jo 't tributo lo nomenat l' últim recor; n' es lo primer; l' ultim... l' últim no arribará pas may: ¡t' estimava massa perquè pugui arribar! ¡Fins á després!

F. PUJOLÀ VALLÈS.

Barcelona 6 Juny 1898.

LO GUAYTA DE MONTJUICH

Poesia premiada ab la joya oferta per la Redacció
de LA COSTA DE LLEVANT en los Jochs
Florals de Barcelona de 1898.

HISTÓRICH.

I.

¡Quin bon vellet, el Guayta—que 's va morí,
A Palamós be 'n parlen—del vell Maurí!
De la nostra marina—les glories sab,
Els vos dirà sa història—de cap á cap.
De Montjuich á la Torra,—sempre amatent,
Ha senyalat les veles,—lo temps y el vent.
Vegé nostra Marina—naxe y florir,
Y quan l' ha vista morta—se 'ns va morir.

II.

Ell prou vos retrauria—los jorns aquells
Que s' omplí Barcelona—de grans vaxells,
Tallats per mestres d' axa,—dels que no n' hi ha,
Que ara á Lloret y Blanes—van á captá;
Que 'l pinetó y 'l mélis—del alt Vallés
En bergantins tornaven—dels més lleugers,
Y fragatas veleres—de bon guindat
Botaven desde Rosas—fins á Mongat.

III.

¡Ab quin goig dalt la Torra—feya senyal
Quan la nau apuntava—tot just el pal!
¡Ab quin goig á les mares—y á les mullers
Marcava la tornada—dels mariners!
Les promeses miraven—dalt del Castell:
—Una bola á la punta!—¡ja torna ell!—
Y 'ls armadors dels Porxos—de ca 'n Xifré
Ab quin goig ja talayen—la nau que 'ls vé.

IV.

May vegé nostra terra—tant be de Deu,
Les nostres naus anaven—per tot arreu;
Catalana bandera—passa per tot,
Es catalá 'l nostramo,—també 'l pilot.
Catalana la casa—del armador,
Los pobles de Marina—s' hi feyen d' or...
¡Mes, noves lleys vingueren—d' allá Madrid,
Que en lo port los navilis—nos han podrit.

V.

Las lleys de la marina—lluny de la mar,
Les fan els que ni saben—qué es navegar,
Ni per cremar ja 'ls volen—nostres vaxells;
Mentre unes naus arriuen—com uns castells.
Son d' acer y de ferro—y se 'n porten gent
Qué cerquen lluny de casa—llar y aliment,
¡S' en porten á les guerres—joves feyners,
Qui, morint, paguen culpes—qu' ells no han comés!

VI.

Lo bell guayta, bandera—posa sovint,
Es que un vaxell de guerra—va distingint;
¡Deu fes que Barcelona—no 's senti may
Exos mestres de lluya—portant l' esplay!
!Tot llur acer y ferro,—plom y cordam
Servís pera la industria—que abandonám!
Com li plauria al guayta—sols senyalá
Les naus plenes de nòlits—qui porten pà!

VII.

Al guayta no l' hi donen—res, per montar
Els senyals de la Torra,—y se 'n va á captar,
S' en va á captar la xàrcia—y trossos de pal
Y de las naus n' hi donen—qu' ha fet senyal;
Y de les naus desfetes—penja els bòcins
Per senyalar les noves—de mar endins.
!imatge de la vida,—tomba y bressol
Agermanats unintse—de sol á soll!

VIII.

Ahir va morí 'l guayta—¿qui ho escateix?
¡Potser ningú el recorda?—¡tant qu' ho mereix!
Hèroe amagat, la terra—l' ha de enaltir.
No morí per la pàtria,—mes va sufrir.
Si del vell Mauri 's parla—de Palamós,
Digau que fou un guayta—com no n' hi ha dos,
Que de nostra marina,—recort vivent,
Morí, al véurela morta,—de sentiment!

ARTUR MASRIERA.

SECCIÓ LLIURE

Sr. Director de LA SENYERA.

Molt apreciable senyor meu: Havent tingut el gust de llegir el número del setmanari que tant dignament vosté dirigeix, he vist que hi ha una secció lliure, en la que hi he llegit un article firmat per J. Ferrer Quintana, que parla de la qüestió que té més importància per aquesta comarca; la referent á la industria dels taps de suro.

No soch més que un senzill trevallador, y per lo tant sense més instrucció que la que 's pot adquirir llegint los periódichs; mes hi ha moltes qüestions que per rahó natural pot un resoldrelas, y degut á n' aixó m' atreveixo á enviarli l' següent article, confiant en que sent una secció lliure hi tindrán cabuda totas las opinións.

Li agrahiré reserví 'l meu nom incògnit posant sols la firma de *Un trevallador*: y entretant aprofito aquesta ocasió pera oferirme en tot lo que jo pugui. (1)

Los drets d' exportació al suro en pannas.

Comenso per afirmar que no tinch fet cap estudi d' economia, que ni las teorías proteccionistas ni las lliure cambistas m' han tret cap hora de dormir, pero he tingut ocasió d' apreciar las necessitats dels obrers y fabricants de taps.

Sé que en aquesta època 'ls magatzemists de suro tenen casi buyts els magatzems, y que la major part dels fabricants petits no tenen prou suro péra esperar la pròxima cullita. Sé, també, que 'ls estrangers s' emportan moltes canitats de la primera materia que aquí 'ns fa tanta falta; y sabent aixó, no hi haurà ningú que no vegi que 'ls fabricants que no tingen prou suro haurán de plegar, y necessarialement alguns trevalladors se trobarán sense feyna.

Y á 'n aixó que 's refereix sols á dos ó tres mesos, ja que á lo menos fins á Septembre no 's pot trevallar el suro nou, hi ha que afegir que segóns ha dit qui pot molt ben saberho, la major part del suro d' Extremadura y Andalucía de la cullita qu' ara comensa, l' han comprat ó bé estrangers ó bé espanyols que l' exportaran á l' extranger. De manera, donchs, que 'l mal no serà d' aquests tres mesos, sinó també de tot l' any pròxim: y desgraciadament, quan se comensa á anar malament, s' en fa molta vía

(1) Hem cregut convenient publicar abans de l' article la carta, de la que retírem 'l párrafo final y la firma.—(N. de la R.)

de pitjorar; per lo que 'ls trevalladors no tindrérem altre remey que 'l d' emigrar, si volém guanyarnos la vida ab el mateix ofici qu' havém aprés desde petits. Y necessariament aquesta comarca, ahont se pot dir que no 's coneixía la miseria, se veurá despoblada de gent trevalladora, y 's quedarán, los que no tingan prou pit pera buscarse la vida, augmentant lo número de pobres.

Aquest mal ha de venir necessariament si no ve 'l suro que 's necessita: y aquest se l' emportan los extrangers, mentres los cambis estigian tan alts.

Si 's prohibeix la exportació de suro, haurém trobat el remey.

Lo Sr. Ferrer en son article 'ns diu qu' aquest remey no es bo, ni es just; perquè, si 'ls taps se venen per franchs, ¿quíst molí hi ha perqué 'ls propietaris no hi pugan vendre 'l suro?

En mon pobre concepte n' hi ha un de molt poderós; y es que si als propietaris se 'ls imposa aquest sacrifici, no es pas tan gran que 'ls porti á la miseria: serà una disminució en la seva renda, mentres que si aixís no 's fa quins surtirán perjudicats serán los trevalladors y 'ls petits industrials.

Y si 'l Estat decreta mida tan justa com l' augment de drets d' exportació al suro en franchs, no es que siga encubridor de totes las exigencies com diu lo Sr. Ferrer, sino que cumpreix ab sos deberes de protector del treball nacional.

El trevallador y 'l petit fabricant contribuixen al sosteniment de la Nació: si no tots pagau contribució directa, ningú està exent de pagar consums, ni de pendre cedula; y además, quan venen circumstancies tan difícils com las que estém atravessant, quan hi ha necessitat de acudir á la guerra, 'ls pobres doném lo que val més que 'l dinés, doném la nostra sang.

Y si fém sacrificis pera 'l sosteniment de l' Estat, just es que se 'ns compensin; just es que 'l Estat justifiqui las sevas exigencies, donant-nos la protecció que necesitén.

Té molta rabó 'l Sr. Ferrer quan diu que 'l Foment de Cassá se preocupa poch de la classe trevalladora; pero al donar protecció pera 'ls petits fabricants, la demana indirectament pera nosaltres, no tota la que mereixém; pero al menos es la necessaria pera que no 'ns morírem de fam.

Ha de tenir present lo Sr. Ferrer, que quan diu que 'ls fabricants converteixen los taps en franchs, marchs ó lliuras esterlinas, no està del tot en lo cert. Los que s' aprofitan dels

cambis son els grans industrials y 'ls expedidors. Lo petit fabricant ven de la manera que pot y no de la manera que vol, del mateix modo que las compras, las fa casi sempre forsadas, pera no tenir que plegar: resultant que 'ls seus beneficis, si n' arriba á tenir, son molt limitats. Lo propietari, 'l comerciant de suro y 'l expedidor de taps, s' en emportan tot el benefici, quedant tan reduhit lo del fabricant, que la major part de las vegadas se converteix en perdua.

Crech donchs de necessitat quo 'l Estat ajudi als petits fabricants que no tenen medis pera sostenir la competencia que 'ls extrangers li fan. Aixís demostrará son patriotisme, afavorint los interesos dels espanyols.

Si 'l govern no protegeix als débils contra 'ls forts, majorment si aquests son extrangers, no se de que servéix lo govern. Si 'ns ha de deixar abandonats á las nostras propias forses, com los peixos en la mar, ¡pobrets de nosaltres! tindrérem sempre que sucumbir á las exigencias dels poderosos.

Los fabricants petits avuy donan la veu d' alarma: 's vehuen perduts si 'l govern no 'ls ajuda; si no 's priva que 'l suro s' en vagi á l' extranger.

Als obrers ens toca ajudarlos: demanant-lohi que també 'ns ajudin en las nostras reivindicacions, perque la situació del obrer també es molt deplorable: los cambis han fet pujar tots los queviures: tot es mes car. Y es perqué aquets articles se compran per franchs y no per pessetas.

Las farinas extrangeras, que segóns tinchen entés, eran las que feyan que 'l pa sigués més barato abáns, avuy com s' han de pagar ab moneda extrangera, son més caras y 'l pa s' ha tingut de pujar. Lo cotó ve de fora, 'l carbó de pedra també, y per lo tant los teixits han pujat de preu.

Es dir que per qualsevol cantó que 's miri, la vida avuy es casi impossible. Ens pagan lo jornal en pessetas com abáns, y hem de comprar ab franchs lo necessari pera la vida.

Si fos possible 'l progete del Sr. Ferrer, que com no hi entench no 'l puch discutir) que 's recordin de nosaltres; si propietaris, fabricants y comerciants se posan d' acord pera fer totes las transaccions en franchs, que no 'ns en escluhixin á n' els treballadors; que 'ns paguin en franchs lo jornal.

Pero com q' aixó me sembla difícil, y veig més clar los beneficis que han de portar los drets de exportació, perqué aixís los espanyols trevallarém tot lo suro d' Espanya, aixó es lo

qu' hem de procurar. Que la primera materia se quedí à casa, y que dels beneficis ne toqui una part al treballador, à qui li es molt difícil poguer disposar de tot lo necessari per la vida ab lo maieix jornal d' abáns.

UN TREVALLADOR.

Palafrugell 14 Juny de 1898.

SUSCRIPCIÓ NACIONAL

PERA CONTRIBUHIR ALS GASTOS DE LA GUERRA

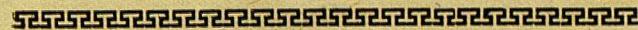

Del total de lo que 's recaudi, se 'n destinará una part per socorre als soldats inútils veínss d' aquesta vila.

Pesetas

Suma anterior (1)	5.496'50
Ajuntament de Palamós	250
D. Antón Ribas Gelabert	10
» Miquel Gubert Llenas	500
Un espanyol	5
Redacció de «La Senyera» . . .	22
TOTAL	6.283'50

(Continúa oberta la suscripció.)

QUADRET

Pensaments com los pensaments en lo mon hi queden: los amichs som tú. D' idees tevas forses n' hi restan, ellas son ton cervell, ten cor, ta personalitat.

FREDERICH PUJOLÀ.

I.

No hi ha que dirho. Lo fill de la costa, quan necessita esplay, no va à buscarlo terra endins.

Sembla que ofeguí l' horitzó tan petit que 'l paysatge forma. El mar l' atrau y cap al mar fa via; allà apropiet s' hi troba bé. Es lliure. Tot es ample, tot gran; 'l cel sens mida; el mar se bat furient y ab lo penal forseja. Ab la serra no hi vol res; tan sols hi juga.

El misteri l' atrau. Lo inmèns de dues blavors que al lluny s' abrassan esfuman un infinit de misteri ahont gosa l' anima atreta per lo bres, lo ritme, lo color, la vida.

Blau del cel ab blau del mar. ¡Quin mari-datge!

Horitzó inmèns qu' enclous dos infinits,

(1) Nota: Per equivocació anotarem en lo total anterior pesetas 5.499'50.

sols compararte pots ab lo del pensament y 'l mon que apropi no poden maridarse y ho fan al lluny, com ho fa 'l cel y 'l mar ab llum de gloria, esfumantse potser, pero al fii sens lluita, solucionancho tot.

Días aixís fins los angels gosan. Días aixís es quan millor somnian.

Somnià, ànima, que dels angels tens la essència; dorm, cos, que de la materia y sos atributs esclau, penós vas caminant entre pujadas fatigosas y soptadas caygudas; entre reviscolaments de vida y defalliments d' angoixa. Víu esclava, patint, pobre materia. Fins en diadas aixís que 't reviscolas ab ambents purs y escalfs que bullan per l' espay, ni conciencia tens del bé y 'l goig que 't dona Natura somrisent, ta mare.

Pel dolor, l' esperit se 't recull y s' agermana patint ab tú.

Pel goig, avuy ingrat, fuig y va à gosarlo tot sol.

Ja no 's recorda que quan pateixes tú, ell t' atormenta recordant lo be gosat y la llibertat perduda. Arrastrat, pobre, per tú sols es la calda, las pujadas, lo camí pedregós, la terra accidentada que penosament trepitjas y 't febreix. Del cel, sols l' huracá es per tú que ab furia 't fueteja. La llum per tú es foch que crema. Las celistias sols veus; quant brilla 'l llamp, tú 'ls ulls aclucas, quan l' escalf del mon deuria revifarho tot, tú suas y t' aplanas. Per ell son tots los goigs, totas las ditxas. L' infinit es per ell, per tú la terra. ¿Es ton germá ó ton enemich?

Siga com vulga. Diadas com aquella no las pot perdre. Vol anar lluny, molt lluny, allá al horitzó, ahont s' abrassan cel y mar.

Deixal que voli.

II.

Los cos maquinalment seguia el camí estret que vorà la penya angulejant recorra nostra accidentada costa.

Encara que 'l pensament volés, nostras petjades eran seguras. Una y cent voltas lo camí aquell l' havíam passejat. Ja 'ns coneixía.

Mon company, tot llegint, anava entussiasmantse.

El tema s' ho valia; era un cant dedicat à l' amor.

Lo poeta era novell; un desconegut que cantant cosas tan vellas ho feya ab termes nous; eran uns motllos per mon company y jo desconeguts. Com sentia 'l poeta jo no puch dirho; sols si diré qu' era tan vaporós l' espiritualisme que respirava 'l cant, que abdos quedárem com qui veu en somnis sols vaguetats de un

sentiment tan fí que no acaba may de concretarse. Els dos sentíam per igual la sensació. No discrepávam. Era l' amor sens formes, l' essència pura del sentiment, l' idea sola que estimava á una altre idea. La dona, objecte d' aquells cants, era un fantasma, una evocació, potser l' deliri; pro era tan bella.....

Aixó es sentir digué l' amich, ¡quant goso!

Quan felís soch poguent sobreposarme á mos sentits, y esclavisantlos, fer qu' enmudeixin anlayrant lo pensament fins á desprendrem de la materia, y ab lo pensament tot sol formar altre personalitat, un altre *jo* més pur que 'm permet veure un mon nou de bellesas que 'ls sentits sols no 'm poden dar quan goso!

¡Pobrets d' aquells que esclaus de la matèria sols per la materia vihuen y á la materia senten. Que poch disfrutan! Quan felís soch al concebre la idea; la sento germinar; ja naix, ja esclata; es un llampech que illumina ma existencia, un instant no més que val per cent dels que las sensacions materials poden donarme.

Y pensar que n' hi ha que aquest gust no
poden darse. Què pobres son ab totas sas rique-
sas. Jo quan sento la bellesa ab tota fruició,
soch tan felís, que no 'm cambiaría pel prin-
cep mes potent, ni pel rich milionari. Ni 'ls
diners ni 'l poder podríán darmes la riquesa
que tinch dintre de l' ànima al serne apte pera
gosar de lo bell.....

Aixís parlava mon company quan los llàstimosos crits de bestia que 's planyía interrompéren son discurs. Era un anyell que moria sacrificat per l' home; aquell home, ple de sang, continuá impassible, no sentint res, ni 'l plany de la bestia, ni las petjades nostras. Una dona allá aprop lo contemplava. A n' ella si que la sentia. De prompte deixá la feyna y tot sagnant s' acosta cap á n' ella pera requerirala.

Horror, digué l' amich. ¿Pot sentir amor qui fret degolla una bestia ignoscent? Frets quedárem quan ella sens pudor rebé complascent las caricias del sacrificador.

Fugim d' aquí, 'm digué; me causa repugnància: la dona no es aixó, es altre cosa, Aquesta sent la carn, es sols famella.

—Fugim Xavier.

JOAN VALMANÀ.

NOVAS LOCALS

Al rebre la trista nova de la mort del que fou director d' aquesta publicació, nostre

amic may prou plorat En Francisco Xavier Bonet, tinguérem el progecte de publicar son retrato, pera que en la colecció de nostre setmanari s' hi pugan veure estampadas las faccions del que fou son fundador, no perqué no las tinguém sempre presentas, sinó com á tribut que li dediquém, y del que n' es verdaerament mereixedor.

En la impossibilitat material de que tal projecte 's vegés realisat en l'¹ anterior número, ja que fins el diumenge no poguérem rebre 'l cliché 'ns limitárem à dedicar las primeras planas al article en que la Redacció menciona el que havia sigut nostre amich, lo que representava, y lo que d' ell se podía esperar, y à la sentida poesía que li dedicá nostre company de Redacció En Francesch Marull: esperant que en el número actual podríam donar realisació à la nostra idea, y com haurán vist nostres llegidors aixís ha sigut, havent guardat pera avuy l' article que nostre collaborador y amich En Frederich Pujolà va escriure, impresionat per la prematura mort d' en Bonet, com tots l'¹ anomenavan.

Aixís creyém que 'l seu retrato tindrà un
march com de dret li pertocca.

El dissapte dia 11 del corrent se representà en nostre teatre, la obra d' En Frederich Soler, premiada per l' Academia Espanyola, «Batalla de Reynas», que per alguna part del públich resul'tá nova, ja que no s' havia tornat á posar en escena desde que 'ns la doná á conéixer en l' estiu de 1888 la companyía dirigida pe 'l malaguanyat Fontova y per En Bonaplata.

Igual que alashoras, el públich l' acullí molt favorablement, interrompent molts vegades ab sos aplausos la representació, principalment després dels parlaments d' en Berenguer d' Abella, molt ben dits per 'l senyor Borrás, y fent alsar el teló al final de cada acte. En conjunt rebé una interpretació acceptable.

La cada dia més notable revista «Catalonia» conté en son darrer número 'l següent' sumari:

Sobre 'L'«Llibre de la Mort» de Marian Aguiló, per Ramón D. Perés.—Dedicatòria de Goethe, traducció de Joan Maragall.—Dominació, per Joan Pérez Jorba.—A un rossinyol, per E. Guanyabéns.—Notes de Guillém d' Humboldt sobre les nacióus castellana, catalana i vasca, per Joaquim Casas Carbó.—Una fàbrica de sants, per Santiago Rusiñol.—Bibliografia, per M.—Revista de revistes, per J. P. J.—Retrats den Marian Aguiló.

Ha mort á Denia ahont residia, D. Aciscle Benabali, Ajudant de Marina que havia sigut d' aquesta vila, y en la que hi contava molts amichs que han sentit aytal desgracia.

Enviém lo nostre pésam á sa familia, desitjantli la resignació necessaria pera sofrir pérdua tan irreparable.

La carretera de Palamós á Gerona, en lo tros d' aquesta á Palafrugell, y molt principalment desde la Planassa á San Joan de Palamós, se troba en deplorable estat.

Comprendem que es degut al extraordinari tráfech: mes per lo mateix convé que s' engravi més sovint: puig que en l' estat actual, quan plou se troba plena de fanch, y en los días bons s' aixeca una pols, que verdaderament molesta.

Esperém que 's tindrán en compte aquestas indicacions, y no hi haurá necessitat de que 'ns haguén de tornar á queixar.

A causa d' haverse publicat ab algunas equivocacions la última llista de la *Suscripció Nacional*, la torném á insertar pera major claritat en lo present número.

Desde 'l dilluns passat, en la fàbrica coneguda pe 'l convent, propietat de Don Martí Montaner, s' ha establert la casi continuitat del treball, per medi de dos torns de trevalladoras y d' algúns trevalladòrs.

Se comensa 'l primer torn á las quatre del matí, y s' acaba á dos quarts d' una, tenint mitja hora de repòs pera anar á esmorsar, que es de las vuyt á dos quarts de nou. Lo segón torn comensa á la una de la tarda se descansa mitja hora á las quatre, altre mitja hora á las set, y acaba á las deu.

Segons tenim entés l' aplaudit autor dramàtic D. Anton Ferrer y Codina te llogats los teatres de Palamós y Palafrugell pe 'ls mesos de Juliol y Agost.

La celebrada artista lírica senyora Bardavio ha donat dos concerts en lo saló principal del Casino «La Unión» d' aquesta vila, fentnos sentir algúns trossos d' óperas, y algunas cansóns italianas.

Los aficionats al *bel canto* tingueren ocasió de satisfyer las seuas aficions, quedant molt satisfets de la manera com la citada *contralto* interpretá las escullidas pessas de son repertori per lo que li prodigáren los picaments de

mans, principalment al finalizar l' habanera de Carmen, que cantá ab molt de gust y afinació, lo mateix que tot lo demés que 'ns feu sentir.

La nit del dimars cantá en lo café d' En Salvador Perich essent també molt aplaudida.

Havém rebut 'l número prospecte de «El Guixolense» periódich il-lustrat que 's publica á Sant Feliu de Guixols. Establim gustosos 'l canvi y li desitjém llarga vida.

Los setmanaris *La Veu de Catalunya* y *La Tomasa*, de Barcelona, *L' Olotí*, d' Olot, *La Verdad de Palafrugell*, y *La Lealtad y Lo Trapacer*, de Sant Feliu de Guixols, han dedicat també sentidas frases á la mort de nostre Director, en Francisco Xavier Bonet.

A tots ells nostre mes profund agrahiment.

Havem tingut el gust d' extrenyer la mà á nostre estimat amich En Francisco Provensals que ha arribat de Londres, y passará una curta temporada entre nosaltres.

Diumenge á la nit se balláren sardanas al carrer Major, vegentse ab tal motin molt corregut.

Nostre benvolgut amich en Francisco Ros que resideix á Londres, ha tingut la amabilitat de regalarnos un mapa del Teatre de la Guerra hispano-americana.

Li donem las mes expresivas gracies per la deferencia de que havem sigut objecte.

Nostre estimat amich En Faustino Cabarcas resident á Sarriá (Girona) ens ha donat el pésam per la mort del que fou nostre director.

Igual manifestació 'ns ha fet nostre amich En Octavi Galcerán que no fa molt, visitá nostre vila en la excursió en bicicleta que feu en companyía de nostre collaborador En Frederick Pujolá.

A un y altre 'ls hi agrahim de tot cor.

Hem tingut ocasió de llegir detalls del bombardeig de Puerto Rico, en el *Diario Popular* de Mayagüez corresponent al 16 de Maig passat, què nostre amich D. Francisco Pelegri y Roger advocat resident en la citada ciutat ha tingut l' amabilitat d' enviarnos per lo que li donem las mes expresivas gracies.

A l' hora d' escriure aquestas ratllas no

está encara ben determinat, tot lo referent á balls y orquestas, pera la festa major.

Sembla probable que hi haurá dos envelats, y tal volta un ball en el Cassino ó en una altra sala.

D'orquestas se parla de la de Torroella, la de la Bisbal y la d' aquesta vila.

Veurem qu' en surtirà,

La nova rasant que s' ha donat á la cera del extrem mes alt del carrer d' Ametllers, resulta molt mes baixa que l' carrer: essent perillós el trànsit per la profunditat en que la citada acera s' troba: per lo que seria convenient que s' rebaixes el casrer y la acera del altre costat. De no ferse aixis no seria estrany que algun dia succehi alguna desgracia.

REGIONALS

La companyia de Tarragona á Barcelona y Fransa projecta establir, desde primer de Juliol pròxim, uns abons personals é intransfribles que permeten viatjar per sas líneas en 1.ª y 2.ª classe, ab rebaixas del 33, 40, ó 50 per 100 sobre 'ls preus ordinaris.

Dits abons s' expenderán en totas las estacions de la expressada companyia, enclavadas en territori de Catalunya, pera altra qualsevol de las mateixas; servirán pera determinat número de viatges en proporció de la rebaixa, y tindrán un plazo de duració de trenta días.

S' ha constituit á Barcelona una societat anomenada *Los Montanyencs*, que s' dedicarà preferentment á la propaganda catalanista y al excursionisme. Consta actualment de més de trenta joves dedicats al comers, á las indústries y á las arts.

La Associació d' Amichs de la Instrucció y l' Colegi de Professors de Catalunya han determinat enviar una exposició al Ministre de Foment, demanant la descentralització dels concursos y de las oposicions.

Aplaudím l' actitud de las duas associacions citadas, y desitjariam que totas las forses vivas del país, secundessin la campanya descentralizadora, que en l' assumptu aquest, tants de perjudicis evitaría, al jovent que surt de nos tres centres d' ensenyansa.

Una empresa extrangera está practicant excavacions á Sant Saturní de Noya, pera descubrir unes mines de carbó de pedra que s' diu existeixen per aquells encontorns.

La *Unió Catalanista* ha publicat un manifest dirigit als catalans, demostrant que l' desgabell regnant á Espanya que 'ns ha portat á la triste situació qu' avuy travessém, no es degut á un sol partit, sino á tots, relatant las colonies que hem anat perdent desde Felip II fins avuy.

Reconeix la injusticia ab que han obrat los Estats Units: pero al mateix temps se fixa en lo precari estat nostre; y degut á n' aquest punt de vista práctich, demana que s' vagi á la pau com mes aviat meller.

Y al final fa veure l' gran desequilibri entre la forsa económica de Catalunya, y sa forsa política, dintre l' estat actual deduhintne la necessitat de que tots els catalans s' agrupin dessota de la bandera autonómica tant ben sostinguda per la *Unió*.

Registre civil

NAIXEMENTS

Noys	0
Noyas	2
Total	2

DEFUNCIONS

Miltón Freixas y Mont, 2 mesos.—Pere Gafas Costart, 53 id.

Secció Comercial

Desde l' dia 9 de Juny lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Bilbao y escalas, vapor «Cabo San Sebastián», de 1178 tons. capitán Zorroza, ab efectes.—De Barcelona, llaud «Manuelito», de 22 tons. patró Gallart, ab efectes.—De Vinaroz, llaud «2.ª Dolores», de 32 tons. patró Lluch, ab efectes.—De Barcelona, llaud «Pepito», de 33 tons. patró Ventura, ab efectes.—De Sevilla y escalas, vapor «Andalucía», de 1148 tons. capitán Rubio, ab efectes.—De Vinaroz, llaud «Tres Pepes», de 32 tons., patró Solé, ab garrofa.—De Blanes, llaud «Joven Pepe», de 29 tons., patró Albertí, ab lastre.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo Palos», de 1.214 tons., cap. Arramburo, ab efectes.

DESPACHADAS

Pera Cete y Marsella, vapor «Cabo San Sebastián», ab efectes.—Pera Vinaroz, llaud «María Rosa», ab efectes.—Pera Cete y Marsella, vapor «Andalucía», ab efectes.—Pera Barcelona, llaud «Montserrat» ab efectes.—Pera Barcelona, llaud «Manuelito», ab efectes.—Pera Barcelona, llaud «Anita», ab efectes.—Pera Cete y Marsella, vapor «Cabo Palos», ab efectes.

J. C. C.

EXTRANGER

Els días 18, 19 y 20 d' aquest mes dehuen celebrarse á Praga las festas del centenari del naixement del célebre historiador de la Bohemia, Francisco Palacky, qu' es anomenat pe 'ls

bons tchequés el pare de la nació, S' inaugurarà 'l monument que s' ha alsat en son honor en una de las plassas públicas de Praga, y á n' aquesta cerimonia com també á la festa de descubrir son busto que s' ha posat en el Museu del regne de Bohemia, hi concurrirán tots els representants de la nació, sense diferència d' opiniōns políticas, que tant els vells tcheques com els joves, senten el mateix amor á las glòries de la patria.

A Fransa la nova cambra ha demostrat ja que no consta ab una majoria fixa, de la que 'l govern se puga flar. En la elecció de President al candidat del govern Mr. Deschanel ha tingut sols una majoria de deu vots respecte 'l candidat radical Mr. Brisson; sent digne de notarse que 'ls monárquichs y 'ls antisemites han votat á favor del govern. De manera que continuant així las coses resulta que Mr. Droumont y 'ls seus partidaris son els àrbitres de la situació. En canvi de son apoyo han obtingut l' indult de Max Regis y altres personas compromeses en els desordres de l' Argelia.

En las primeras sessions, els oradors que estan al cap dels grups, han comensat la batalla parlamentaria: Mr. Meline contestant á Mr. Millerand ha combatut el socialisme y Mr. Bourgeois ha demanat que 's constitueix una majoria verdaderament republicana, no poguentse comptar com á tal, si hi figuraren els adherits.

Donada la composició de la Cambra, un mi-

nisteri moderat homogeni pot ésser fàcilment venut si totes las minorias s' ajuntan: per lo que Mr. Bourgeois se posa á la expectativa, presentantse com á partidari de la concentració republicana.

Si es necessari acudir á un ministeri de concentració, el president de la República, que oblidant ó tal vegada sense oblidar los preceptes constitucionals se va permetre 'l luxo de tenir opiniō propia favorable als moderats, haurá fet un paper ridicol.

Entre tant ja hi ha crisis, puig Mr. Meline sortí derrotat en una votació.

Ultimament s' ha celebrat á Amberg, sense caràcter oficial, un Congrés, en el que s' ha tractat de la protecció que necessitan aquells als que, havent cumplert la condemna imposta per 'ls tribunals, se 'ls torna la llivertat.

El tema no pot ser més interessant: durant els debats s' han deixat sentir ideas generosas: s' ha demostrat que si la societat té dret de castigar, té 'l deber de corregir: que s' han de fer esforços perque 'ls que han complert condemna puguen reabilitarse, poguent entrar en la categoria de trevalladors honrats. S' ha parlat també de la protecció que necessitan els fills dels criminals y las demés criatures moralment abandonadas.

Com entusiastas que som de tot lo que tendeixi á la mellora de la humanitat, desitjém que aquests principis, tancats avuy dins del camp científich, tinguin prompte realisació pràctica.

Don Francisco Xavier Bonet y Clara

MORI Á BARCELONA
CONFORTAT AB LO SANT SAGRAMENT DE LA EXTREMAUNCIO
LO DIA 3 DE JUNY CORRENT, Á L'EDAT DE 25 ANYS.

E. P. D.

Sos pares, germana, cunyat, avias, nebots y demés familia y la Redacció de LA SENYERA, pregan á sos amichs y coneigits, vulgan bé tenirlo present en sas oracions y assistir á los funerals qu' en sufragi de son ànima se celebraran en la església parroquial de Sta. Maria de Palamós, dimars prop vinent, dia 21 del corrent, á las 8 del matí y á las missas de perdó que 'l proxim dimecres, dia 22 d' aquest mes, se dirán de las 6 del matí al mitj dia, siguent d' ofertori las que se celebraran de las nou á las dotze.

No s' invita particularment.

Lo dol se dona per despedit.

Obras

catalanas, publicadas per **L'**
AVENÇ. se venen á casa
d' en OCTAVI VIADER, de
Sant Feliu de Guixols.

Imprenta y Encuadernació DE OCTAVI VIADER

Gran assortit de llibres per el comers, Còpias-
dors de Cartas y Telegramas.

Objectes pera escriptori de primera marca y
bons preus.

Etiquetas pera mostres de taps: de cartulina
blanca, á 1 pesseta 100; de cartulina alemana,
á 1'50 pessetas 100; de tamanyo gran, á 3 pes-
setas 100; papé-tela, á 5 pessetas 100.

Capsas y sarróns pera mostres de taps, gran
assortit.

DEMANAR MOSTRAS Y PREUS

FABRICA DE GORRAS Y CORBATAS DE **Pere Berta**

Carrer MAJOR, 32.—PALAMÓS.

Estém acabant de confeccionar un variat y complert
assortit en gorras d'estiu de la més alta novetat.

CINTURÓNS per senyoreta, de gust últim y confec-
ció esmerada.

CAMISAS, CORBATAS, COLLS y PUNYS de fil, etc.

Novetat, Varietat, Baratura.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS

DE

Salvador Plaja Villena Palamós.

Se serveixen tota mena d'obras á la bestreta
y á plassos.

Representant á Palamós de la societat de
Informes comercials y cobros atrassats, comisións,
consignacions y representacions dels senyors

SATORRES y MADREMAS,
de BARCELONA.

J. BURELL & Cia

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.—BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvamen', etc.

TALLER DE VELAMEN

Únich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegràfica, «**YACHTS**», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I,**
Conqueridor II, del Real Yacht Club de Barcelona.

NIODE, constructor Burell, 3 primers premis.

Els Quatre Gats

Carrer de Montesión

Barcelona.

Local artístich. Café y begudas d' inmillorable calitat.

La visita á ELS QUATRE GATS es indispensable á tot bon "touriste,"

Excelent cuyna catalana.

Imprenta i Llibreria de L' AVENG
DE
Massó, Casas & Elias

Ronda de l' Universitat, 4.—BARCELONA

—
Cançons catalanes, harmonisades per
Enrich Morera.

Sant Ramón, Plany, El comte Arnau, El Rossinyol, Montanyes de Canigó, Els Segados, etc.

Una, dos rals.

VENDA

Se ven una casa de molt bonas condicions, situada á la Plassa de Sant Pere, d' aquesta vila.

Informarà D. JOAQUIM PUIGMACIÀ, farmacèutich.—**PALAMÓS.**

ENCUADERNACIÓNS

Se fan de molt artísticas y económicas.—Especialitat en la encuadernació HOLANDESA-ESPAÑOLA.—Se compran llibres usats.

Octavi Viader

Rambla de A. Vidal.—S. FELIU DE GUIXOLS

ASTRERIA LAS DOS AMÉRICAS JOAQUIM DAURA

13, UNIÓ, 13.—BARCELONA

Temporada d' ESTIU

Novetats del país y extrangeras.

Gran y variat assortit en

Géneros de color

Lanillas.
Cheviots.
Estams.
Meltons.

Géneros negres y blaus

Jergas.
Vicuñas.
Estams.
Armoures.

Gran assortit ab **PIQUES** per armillas y **ALPACAS** negras y de colers.

Actualment s' trova visitant 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell.**

MEDICAMENTS ACREDITATS

Recomenats per la Ciència Mèdica

Xarop de Hipofosfits GIMBERNAT

El meller de 'ls tònichs reconstituyents coneguts, obre l' apetit, cura la anèmia clorosis (color: pàlits), enfermetats medulars, histerisme, insomni: de efectes sorprendents en las convalescències frasch **10** rals.

Xarop de Fosfat de Cals Gelatinós GIMBERNAT

De gust agradable com l' horchata, util per afavorir lo desarollo oseo y en la curació del rauquisme y escrofulisme, recomenable en los **embarasos y lactancia**: frasch **6** rals.

Vi de Nou de kola GIMBERNAT

Poderós aliment d' estalbi, regulador del cor, estimulant de las funcions digestivas y despertador de tot organisme empobrit: preu **8** rals.

Vi Iodo Tánich fosfatat

De mellors resultats que l' **oli de fetje de bacallá** en la tisis, escrofulisme, debilitat general y menstruacions penosas: preu **8** rals.

Licor dinamogénich GIMBERNAT

A base de Morruol (principi actiu del oli de bacallá nogal y lacte fosfat de cals: frasch **12** rals.

Pastillas GIMBERNAT Cloro-boro-sódicas á la Cocaina

Contra las enfermetats de la boca, y laringe. Conservan la veu y evitan la fatiga: preu **8** rals.

Venta al por mayor. Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14, Barcelona

DETALL EN TOTAS LAS FARMACIAS

PALAMÓS, D. JOAN VILAR, FARMACEUTICH.

La Senyera

Setmanari català

Redacció y administració,

Carrer MAJOR, 27.—PALAMÓS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos.	1,50	pessetas
Fora, » » . . .	2'00	»
Estranger y Ultramar, 1 any	12'00	»
Número solt.	0'15	»

Anuncis y comunicats, á preus convinguts.

No 's tornarán 'ls originals.

Pasteria inglesa

D' EN

Alfons Vilarasau

Carrer de PELAYO, 6, bis.

BARCELONA

Especialitat en **lunchs**.

Se recomena á tots los estudiants. Als que sian fills de PALAMÓS y ensenyin LA SENYERA, gran rebaixa de preus. Un *bard*, 0'10 pessetas.

Establiment de Félix Pla Garriga

Antiga casa d' en PLÁCIDO

Carrer MAJOR, N.º 32 y 33.—Palamós

Aproximantse la **FESTA MAJOR** de aquesta agradable població, trovarán desde arí, gran existència de tot lo que se tinga de menester per passar una FESTA ab tota esplendidés com son: gran assortir de OLLAS, CAS-SOLAS (llauna y ferro), VINAGRERAS, PLATS y SOPÉRAS de totas formes y tamanyys, CUBERTS, GANIBETS, etc., etc., en qui quasi está de mes dir, que tractantse de aquestas coses ningú pot servir al públic ab mes amplitud y baratura que la casa de 'n **PLA** ó siga antiga de 'n PLACIDO.

Gran baratura en sombrillas, vanos y cinturóns.

En aqueixos días de FESTA MAJOR hi haurà treballs de reposteria y dolceria extraordinaris.

Se venen gaseosas, cervesas y sifóns.

Preu fícs.

Estampa d' en Octavi Viader, S. Feliu de Guixols.